Bayraklı Belediyesi'nin hediyesidir.

BAYRAKLI

MİZAH

Kasım/2017

"Çocuk işçi sayısı 2 milyonu aşan rakamlarla korkunç boyutlara geldi."

BAYRAKLI BELEDİYESİ İZMİR 2009

Çocuklarımızın eli "kalem" tutsun!

Yeni bir sayıyla sizlerleyiz! "Bayraklı Mizah" dergimiz yayın hayatına tüm hızıyla devam ediyor. Farklı yaş gruplarındaki karikatüristlerin zekice hazırladığı karikatürler her sayıda sizlerin ilgisini çekmesi bizleri oldukça mutlu ediyor.

Bu sayıda karikatüristlerimiz çocuk işçi konusunu yine ustalıkla işlemiş. Ülkemizde çocuk yaştaki işçi sayısı hazırlanan bir rapora göre 2 milyonu aşmış durumda. Ve bu yavrularımızın önemli bir bölümü kayıt dışı çalışıyor. Kimisi ev bütçesine katkı sağlamak kimisi ise ailesinin zoruyla çalışma hayatına yönlendiriliyor. Çocuklarımızın yeri okullar olmalı. Küçük elleri tornavida değil kalem tutmalı! Bunun için de devletin ilgili kurumlarına ve bizlere büyük görev düşüyor.

Yüzünüzün her zaman gülmesi dileğiyle...

Hasan KARABAĞ
Bayraklı Belediye Başkanı

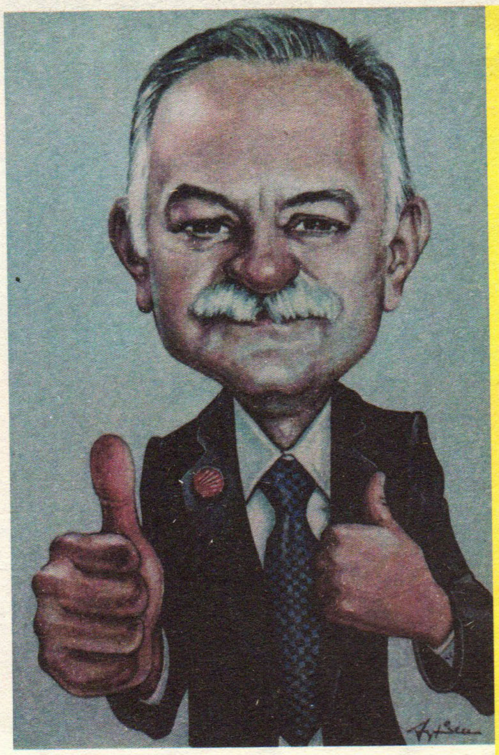

Yazar - Çizer Kadrosu

Ada Karakaya
Ahmet Zeki Yeşil
Ali Zehir
Arda Hazaroğlu
Asya Karakaya
Ata Tolga Erdem
Ayten Köse
Aziz Yavuzdoğan
Barış Baklan
Bayram Bağcı
Bülent Düzgit
Burak Şengülen
Cafer Zorlu
Cemalettin Güzeloğlu
Cemil Açıkkol
Dilem Adaşçı
Doğan Devrim Akıncı
Engin Boğaz
Erdem Toker
Feridun Demir
Gökhan Yamaner
Halil İbrahim Gün
Hasan Gümüş
Hüseyin Esen
Hüseyin Gani Merttürk
Hüseyin Haldun Civlez
İbrahim Ormancı
İlayda Çınar
İsmail Çelebi
Kubilay Bayar
Levent Dağaşan
Lütfü Çakın
Mehmet Saim Bilge
Mehmet Tevlim
Menekşe Çam
Mert Metin
Merve Aksoy
Murat Asın
Murat Yılmaz
Murteza Albayrak
Mustafa Yıldız
Osman Yavuz İnal
Ömer Çam
Önder Önerbay
Özhan Mercan
Öznur Yıldız
Recep Özcan
Saadet Demir Yalçın
Said Coşar
Sevda Alkan
Taner Sarıçam
Üstay Herdem
Volkan Narta
Yağmur Bayram

ÖDÜLLER GELMEYE DEVAM EDİYOR...

Cemalettin Güzeloğlu Birincilik Ödülü

Mustafa Yıldız Gazetecilik Ödülü

Dergimiz çizerleri uluslararası karikatür yarışmalarında birincilikleri ülkemize getirdi. Sırbistan'da yapılan "Evcil Hayvan" konulu yarışmasında, Cemalettin Güzeloğlu'nun eseri birinci oldu. TMOK 11. Uluslararası Fair Play Karikatür Yarışmasında birinciliği Önder Önerbay kazandı.
Bergama Belediyesi tarafından bu yıl 6.sı yapılan Şakir Süter Gazetecilik Yarışmasında, dergimizin Genel Koordinatör ve Mizah Yönetmeni Mustafa Yıldız karikatür dalında ödüllendirildi. Bu yıl dördüncü kez bu ödülü almanın sevincini yaşadığını belirten Yıldız; "Karikatür çalışmalarımı hayatın her alanına taşıyorum. Gazete ve dergilerin yeri her zaman ilk sıralarda yer alıyor. Uzun yıllar basın çizerliği yaptım. Yapmaya devam ediyorum. Bunların meyvelerini toplamak ayrıca keyif verici oluyor" dedi.

Önder Önerbay Birincilik Ödülü

• Çarşı, pazarda her şey el yakıyor!..

• Kadına şiddet her geçen gün artıyor.

GÜNCELLENEMEYEN KONULAR...

Osman Yavuz İnal

SAVAŞ
Daha henüz
On sekizine yeni basmıştı.
Savaşa çağırdılar
Kaşa koşa gitti.
Bi bacağını cephede unuttu,
KOŞA KOŞA GELEMEDİ

ŞAKIZ
Savaşa en yakın zamanlarda
Barış, özgürlük, demokrasi
Sakız olur ağızlarda.
Eee...sakız bu,
Gelmez bu kadar
Evelemeye, gevelemeye
Patlar, par diye...

• Eğitim Sistemi 2 ileri 1 geri yapboz tahtasına döndü.

★ Bir türlü gelmeyen, daha da uzaklaşan bir konu...

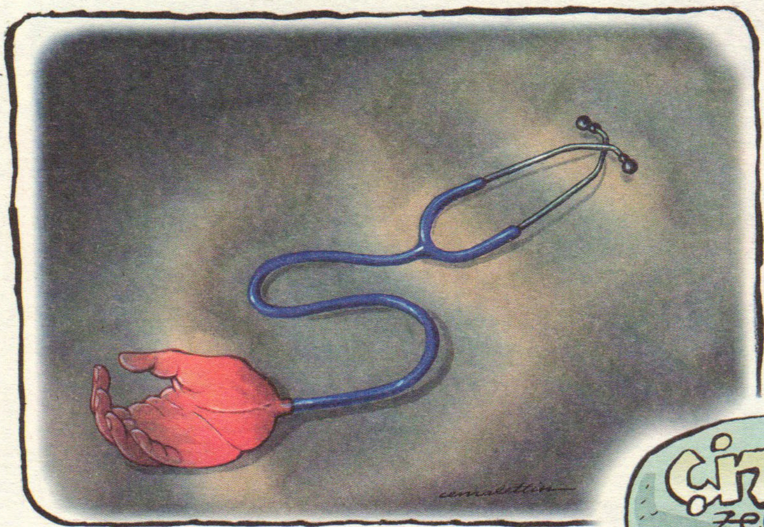

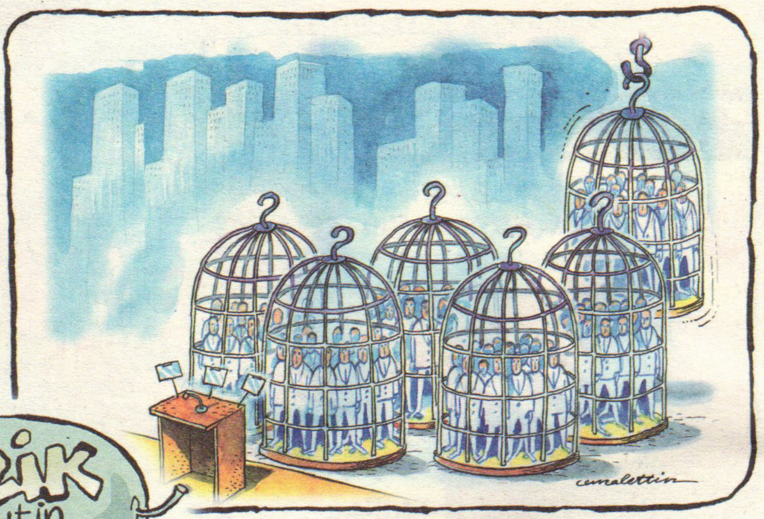

Çizik
zeytin
Cemalettin Güzeloğlu

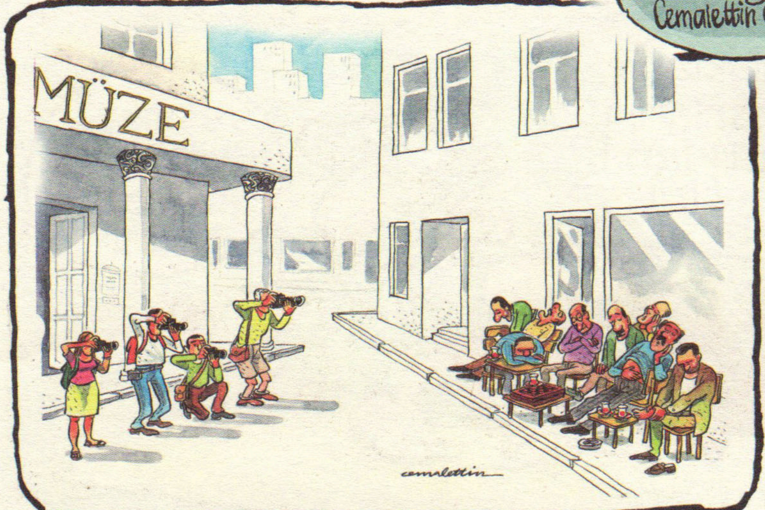

İBRAHİM'İN GÖR DEDİĞİ

Balık hafızalı bir toplum olduğumuzun kanıtı " Battı balık yan gider " sözünde mi gizli acaba ?
***
Evreşe'nin yolları dar. Aman hız yapma, var radar !..
***
Umut fakirin ekmeği . Onu bile yok ekmek şöyle zararlı, yok böyle zararlı diye yedirmiyorlar bize aga!..
***
Bu hayatta yaşamımız hep tekdüze, hep tekdüze. Ne zaman yokuşu tırmanıp çıkacağız düze ?
***
Ne yazık ki, bu dünyada HAKLI olan kazanmıyor hiç . AKLI olan kazanıyor hep !..
***
Kırmızı soğan unutkanlığı önlüyormuş. İşe bak , hanım kırmızı soğan almayı unuttum diye basmıştı bana fırçayı !..
***
Biz ayrı dünyaların insanıyız Nalan. Bak bir ufo az sonra beni almaya gelecek !..
***
Bir bilmecem var çocuklar. Haydi sor sor sor....Tuh ya bende unutkanlık başladı. Soracağım bilmeceyi unuttum !..
***
Dünya malına tamah etmemek için " Kefenin cebi yok " diyoruz ya. Onu bile bazıları " Kesenin cebi yok " olarak değiştirdi yahu !....
***
Eeee şarkıcı oldun, albüm bile yaptın, televizyonlara boy gösteriyorsun.. Ama KLİBİNİN ADAMI değilsin be biraderim !.....
***
Lambadan çıkan cinin sorduğu " Dile benden ne istersen dile " sorusuna " Başarılar dilerim " diyecek kadar zekası gelişmiş olanlar var bu dünyada !....
***
Son isteği sorulan idam mahkumu " Kadınları anlamak istiyorum " yanıtını verince cellat " Bir ömür yetmez " diye idamlık mahkumu salıvermiş !....
***
Kırk yıllık KANI. Olmuştur artık ÖN YARGI !..
***
Karım ikide bir bana küsüp duruyordu. Meğer hepsi de rolmüş. Barışma hediyesi geleneğini kestim artık bana küsmüyor !...
***
Eskiden Neşe'nin kepek sorunu vardı. Onu çoktan aştık. Ama Neşe'nin şarj sorununa çözüm bulamadık. Elinden cep telefonu düşmüyor. Günde kaç kez telefonu şarj ediyor bilinmiyor !.
Depresyona karşı yoğurt yemek gerekmiş. Bir cacık olmayacak insanlar yüzünden depresyona giriyoruz sonra da yoğurt yemek depresyonumuzu önleyecek öyle mi ?
***
Anladık kaçan kovalanır kovalanmasına ama biraz da bana acı. Nefesim tükendi cadı !..
***
İnsanların çift kişilikli olmasında bir sakınca yok. Zift kişilikli olmasınlar yeter !
***
İsmail Dümbüllü demiş ya " Beni bir kişi anladı, o da yanlış anladı ". Ben de diyorum ki naçizane " Beni herkes anladı, ama salağa yattılar " !..

İbrahim ORMANCI

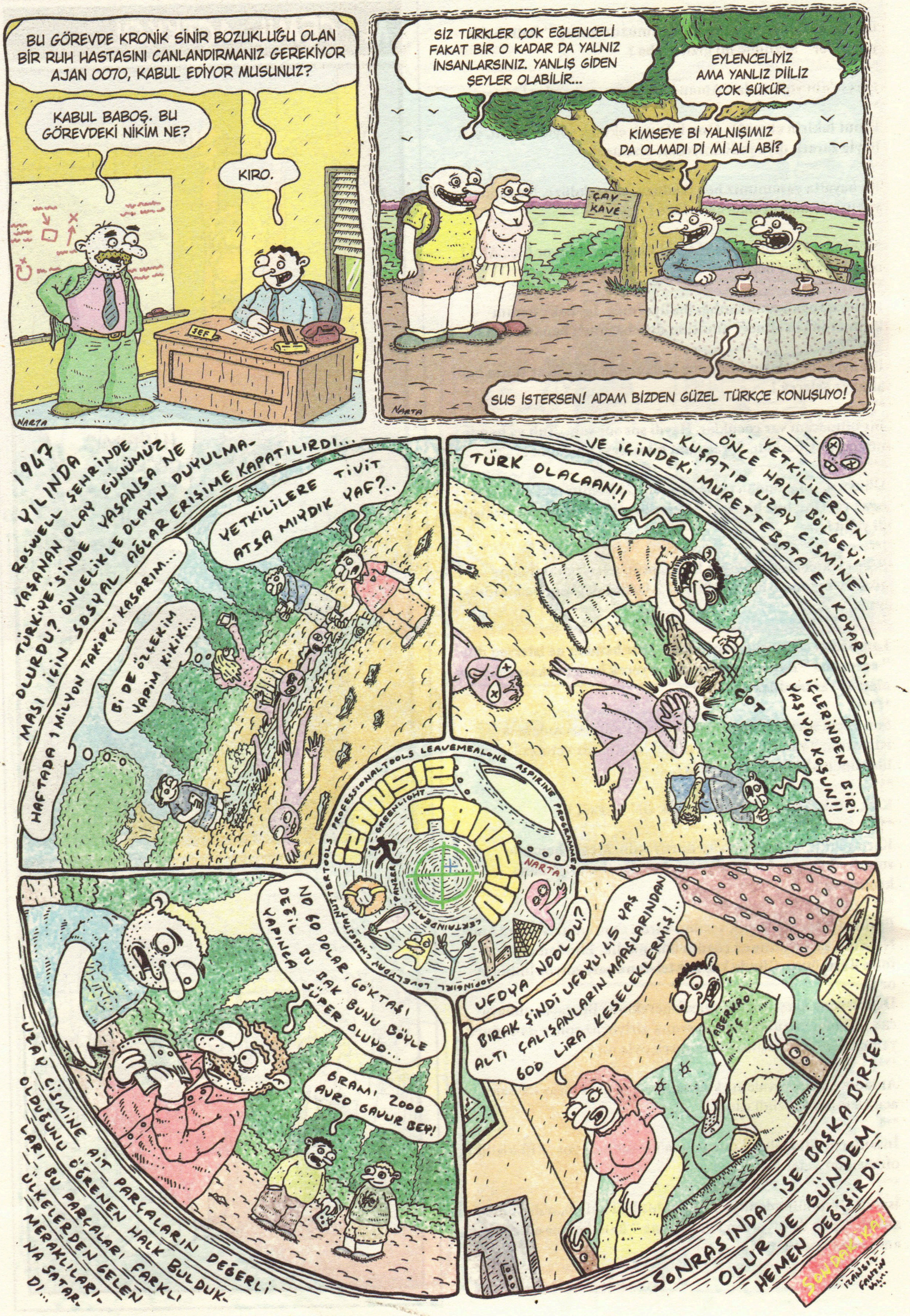
BU GÖREVDE KRONİK SİNİR BOZUKLUĞU OLAN BİR RUH HASTASINI CANLANDIRMANIZ GEREKİYOR AJAN 0070, KABUL EDİYOR MUSUNUZ?
KABUL BABOŞ. BU GÖREVDEKİ NİKİM NE?
KIRO.
ŞEF
NARTA
SİZ TÜRKLER ÇOK EĞLENCELİ FAKAT BİR O KADAR DA YALNIZ İNSANLARSINIZ. YANLIŞ GİDEN ŞEYLER OLABİLİR...
EYLENCELİYİZ AMA YANLIZ DİİLİZ ÇOK ŞÜKÜR.
KİMSEYE Bİ YALNIŞIMIZ DA OLMADI DI Mİ ALİ ABİ?
ÇAY KAVE
SUS İSTERSEN! ADAM BİZDEN GÜZEL TÜRKÇE KONUŞUYO!
NARTA
1947 YILINDA ROSWELL ŞEHRİNDE YAŞANAN OLAY GÜNÜMÜZ TÜRKİYE'SİNDE YAŞANSA NE OLURDU? ÖNCELİKLE OLAYIN DUYULMASI İÇİN SOSYAL AĞLAR ERİŞİME KAPATILIRDI...
YETKİLİLERE TİVİT ATSA MIYDIK YAF?..
Bİ DE ÖZÇEKİM YAPIM KİKİKİ...
HAFTADA 1 MİLYON TAKİPÇİ KASARIM...
YETKİLİLERDEN ÖNCE HALK BÖLGEYİ KUŞATIP UZAY CİSMİNE VE İÇİNDEKİ MÜRETTEBATA EL KOYARDI...
TÜRK OLACAAN!!
ÇOT
İÇLERİNDEN BİRİ YAŞIYO. KOŞUN!!
NARTA
NO 60 DOLAR, GÖKTAŞI DEĞİL BU BAK BUNU BÖYLE YAPINCA SÜPER OLUYO...
GRAMI 2000 AVRO GAVUR BEY!
UZAY CİSMİNE AİT PARÇALARIN DEĞERLİ OLDUĞUNU ÖĞRENEN HALK BULDUKLARI BU PARÇALARI FARKLI ÜLKELERDEN GELEN MERAKLILARINA SATARDI...
UFOYA NOOLDU?
BIRAK ŞİNDİ UFOYU, 45 YAŞ ALTI ÇALIŞANLARIN MAAŞLARINDAN 600 LİRA KESECEKLERMİŞ!..
ABERKRO FİF
SONRASINDA İSE BAŞKA BİRŞEY OLUR VE GÜNDEM HEMEN DEĞİŞİRDİ.
SONDAKİKA!

GÖKHAN YAMANER
BEN ŞİMDİ SÜPER Mİ OLDUM!?
Bİ UÇ BAKALIM!!
YENGE, ONÜÇ-ONDÖRT ANAHTARI UZATIVERCEN Mİ!?
SUUU...!! SUUU...!!
ABİCİM KUSURA BAKMA VALLA HİÇ BOZUĞUM YOK!!
OOO!! HAYIRLI OLSUN HARRY, BELEDİYEYE ATMIŞSIN KAPAĞI!!
UÇ-KAÇ NEREYE KADAR BE AĞBİ!!

ÖZHAN MERCAN
KAÇA GİDİYON SEN DOMBALAK?..
İKİYE GİDİYOM..
İKİDE NİYE İNDİRDİ LA BENİ BU?.. BEŞTE OTURUYOM Kİ BEN.. HEE! ÇIKACAĞIM KATI SORMUŞ PUŞT...
AHH BOYNUM!
ANAAAM! USTAMIN BOYNU KIRILDI, SONSUZLUĞA UĞURLANIYO...
SENİN GİBİ ZARIN CANI CEHENNEME!
NE DİYO LAN BU DEĞİŞİK HERİF?
ABİ AMERİKAN FİLMLERİNDE GİDİYO BU LAF DA, BİZİM ORTAMDA MALA BAĞ-LAR GİBİ OLUYO...

NASRETTİN HOCA ARAMIZDA

Para Üstü

Nasrettin Hoca gezmek amacıyla geldiği İstanbul'da, günün sonunda yorulmuş. Oteline gidip dinlenmek istemiş. Bu nedenle, yoldan geçen bir taksiyi çevirmiş. Otelin adresinin yazılı olduğu kâğıdı şoföre uzatmış.

"Merak etmeyin, beş dakikada gideriz" demiş şoför.

Yolculuk böylece başlamış. Ancak git git, yol bitmiyormuş.

"Yahu..." demiş içinden Nasrettin Hoca "Benim otelim bu kadar uzak değildi."

Sonunda otele gelmişler. Bir "oh..." çeken Nasrettin Hoca, taksi parasını şoföre uzatmış. Şoför, gülümseyerek şöyle söylemiş:

"Hoca Efendi, 3 lira para üstü vermem lazım ama bozuğum yok. Hakkını helal et."

Nasrettin Hoca, şoföre çok kızmış ama belli etmemiş.

"Öyleyse 3 liralık daha götür" diye karşılık vermiş.

Şoför, ilk kez böyle bir durumla karşılaştığı için şaşırmış.

"Nasıl yani?" sözleriyle şaşkınlığını belli etmiş.

Şoförün daha fazla konuşmasına fırsat vermeyen Nasrettin Hoca lafı yapıştırmış:

"Çok şükür sağlıklıyım. Otele kadar yürüyebilirim ama enayi değilim..."

"O konuda halksın" demiş ve eklemiş Nasrettin Hoca, "Aşk ölmüyor ama yatalak kalıyor."

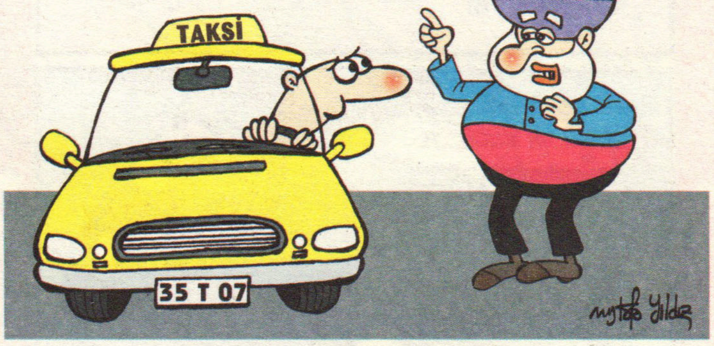

Ücretli, Ücretsiz mi?

Nasrettin Hoca bir gün pazarda gezerken bir avukat ile doktor arkadaşına rastlamış. Hatırlarını sormuş. Ayaküstü sohbet sırasında avukat ile doktorun çok dertli olduğunu öğrenmiş. Önce avukat anlatmış derdini:

"Büroma gelen kişi 'danışma ücretli mi' diye soruyor, 'ücretli' olduğunu duyunca arkasına bakmadan gidiyor. Alabileceğim davaları kaçırıyorum. Ne olacak benim halim?"

Nasrettin Hoca, biraz düşündükten sonra cevap vermiş:

"Ön görüşmeden para almıyoruz diyeceksin."

Avukat, bu yanıta teşekkür etmiş. Hoca, daha sonra doktora dönüp sormuş:

"Senin neyin var?"

"Benim ki de çok farklı değil" demiş ve eklemiş doktor:

"Hasta geliyor, 'Muayene ücretli mi' diye soruyor, 'ücretli' olduğunu duyunca arkasına bakmadan gidiyor. Hastalarımı kaçırıyorum. Ne olacak benim halim?" diye dert yanmış.

Nasrettin Hoca bu kez hiç düşünmeden cevap vermiş:

"Muayene ücretsiz ama tedavi ücretli diyeceksin."

Ahmet Zeki Yeşil

BİZİM TAKIM

YAZAN ÇİZEN M. CEMİL AÇIKKOL

azizyavuzdogan@gmail.com

Kalbur Saman

TEK YAPRAK

önlü-arkasız fanzin

[7'de yedi..]

AZİZ YAVUZDOĞAN

Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir...

KAFADAN

ÜSTAT ve EVLAT

'Güldür Güldür' deyip de bir türlü güldüremeyen TV skeçlerini izlerken seçimle gelip de seçimle gidemeden istifaya zorlanan belediye başkanlarına gülüyoruz acı acı!

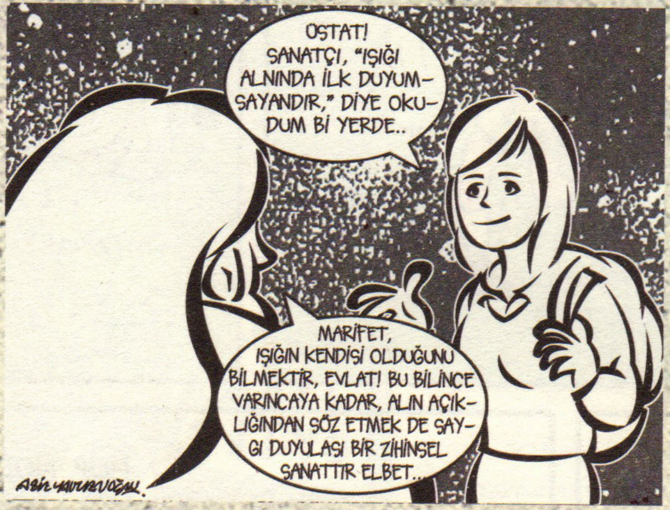

apolitikler

sokak röportajı...

Hayat Etik Fiyaskosu

USTA TADINDA

Bülent Düzgit

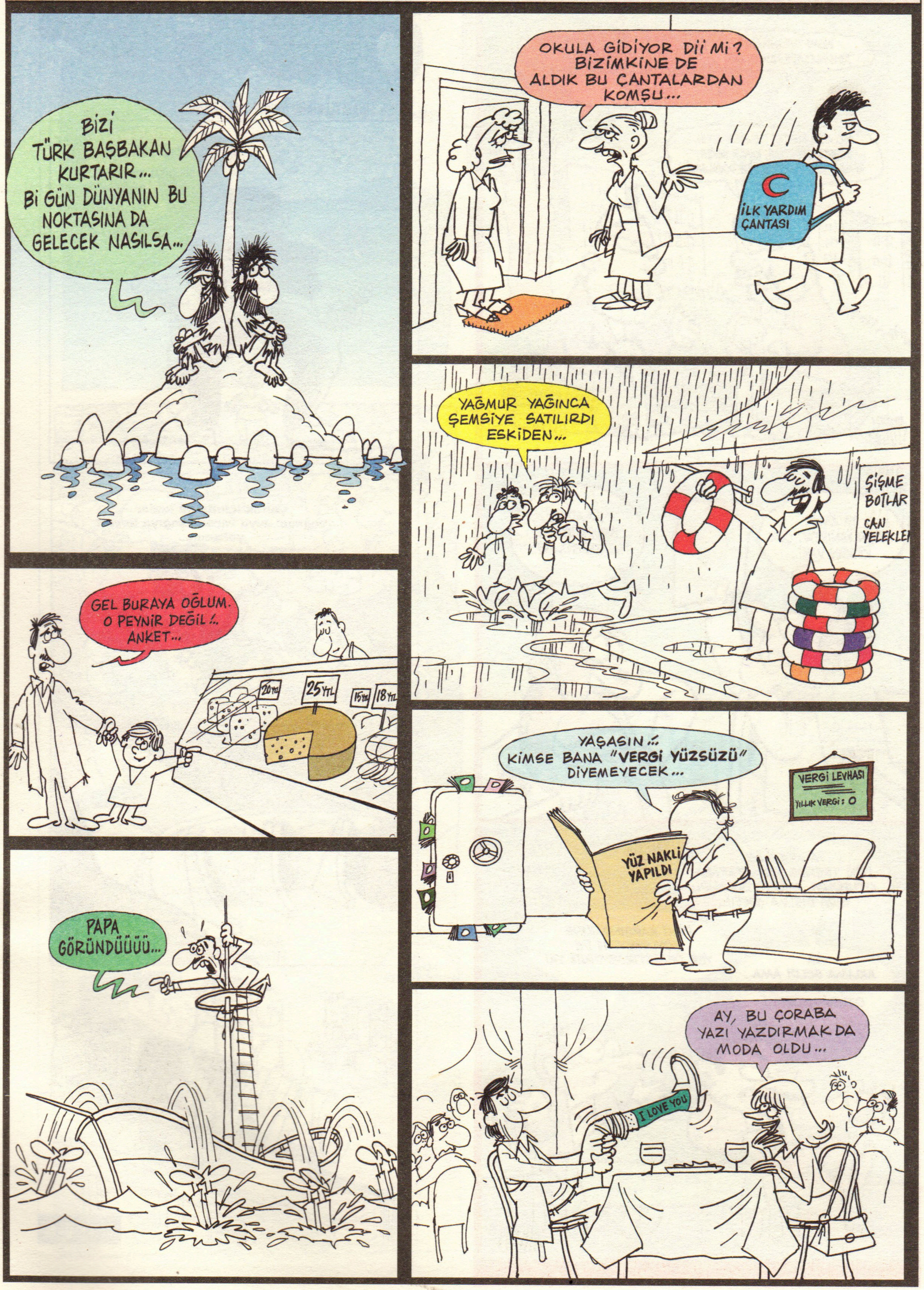

Murat Yılmaz
İNSAN YAŞLANDIKÇA ZENGİNLEŞİYOR NUMAN BEY!
NASIL YANİ?..
SAÇLARDA GÜMÜŞ, DİŞLERDE ALTIN, BÖBREKLERDE TAŞ, KANDA ŞEKER, KEMİKLERDE PLATİN. İÇİNDE DOĞALGAZ!.
YA AMCA SENİN YANIKTAN ÇOK KIRIĞIN VAR!..
EVLADIM, BENİ KÜREKLE SÖNDÜRDÜLER!..
YA ARKADAŞ, DÜN TRENDE TERS TARAFA OTURDUM, MİDEM BULANDI, İÇİM DIŞIMA ÇIKTI!..
PEKİ KARŞINDAKİNE SÖYLESEYDİN DE YER DEĞİŞTİRSEYDİNİZ YA!
YA AKLIMA GELDİ AMA KARŞIMDA KİMSE OTURMUYORDU!

ÖMER AĞA
TÖRE CİNAYETLERİNİN ÖNÜNE GEÇİLEMİYOR
Hadi şıllık sana bir fırsat veriyorum. Biiirrr..... ikiiii....
Çabuk içinde ne kadar yağmur suyu varsa aşağıya boşalt yoksaaa...
ÖMER ÇAM

FERİDUN DEMİR/

feridundemir.org

HANIMELİ / Bayan Çizerlerin Sayfası......

Saadet Demir Yalçın

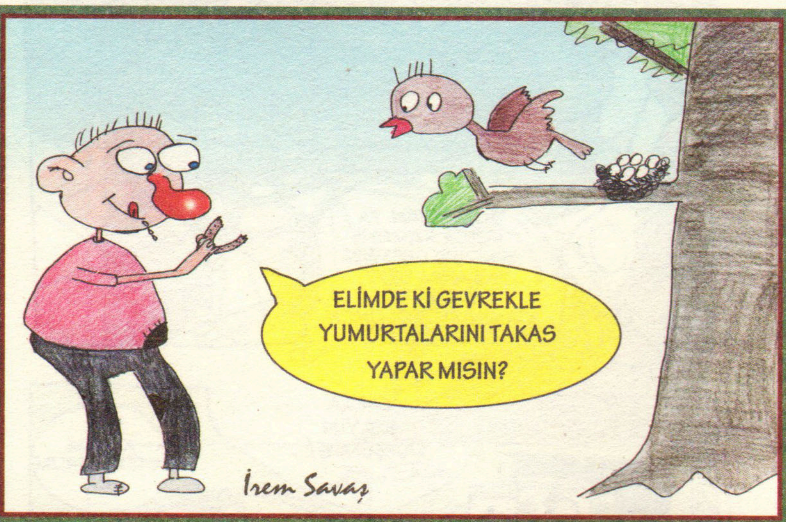

Ayten Köse

"renklerin yansıması"

Menekşe Çam

"çizginin dili"

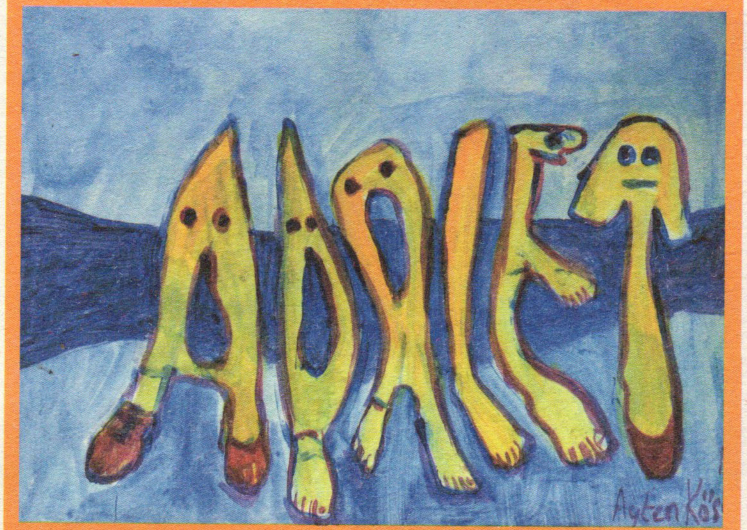

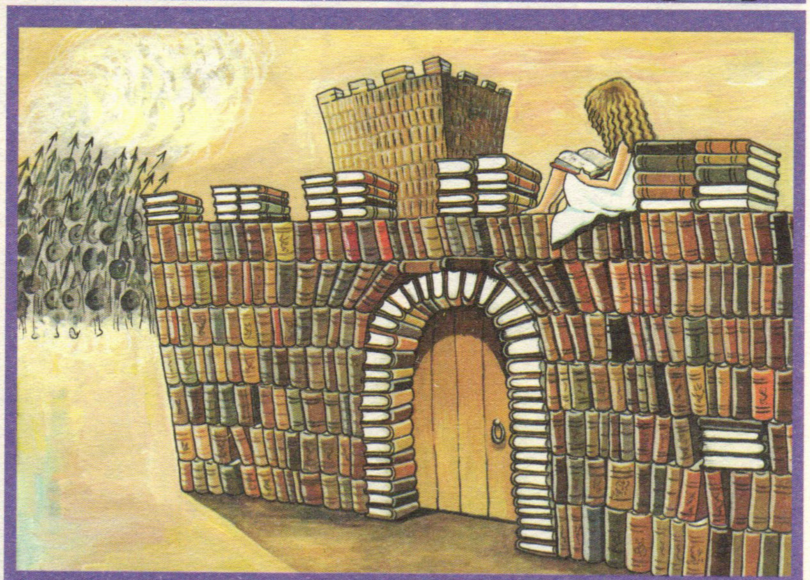

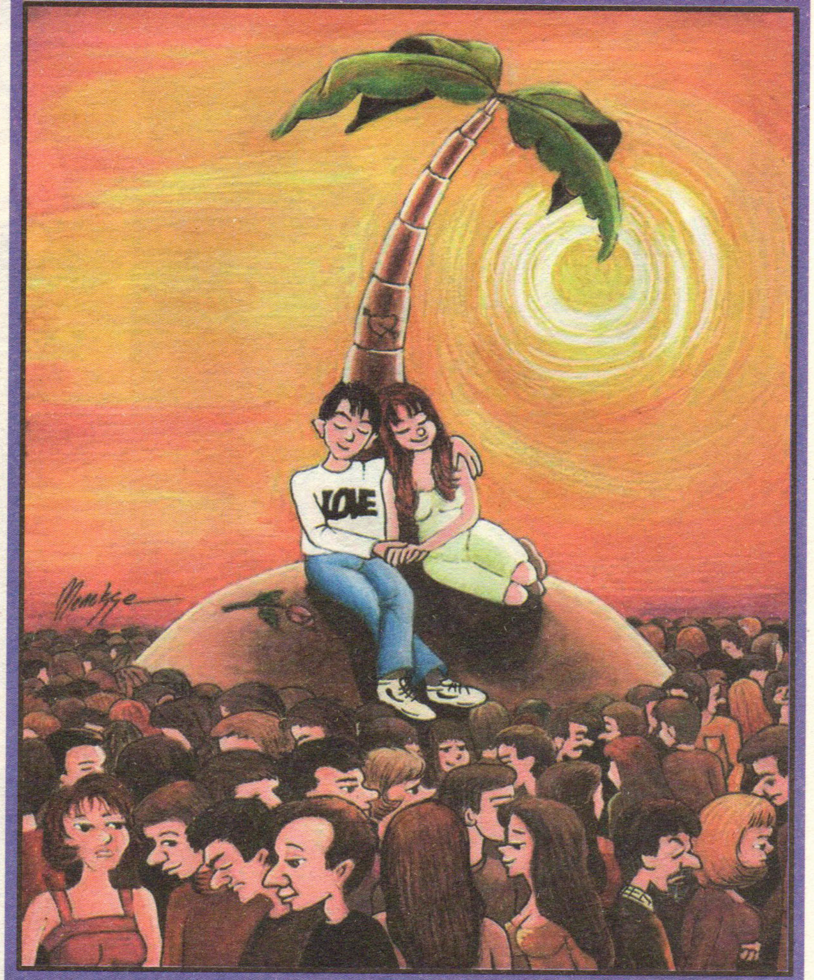

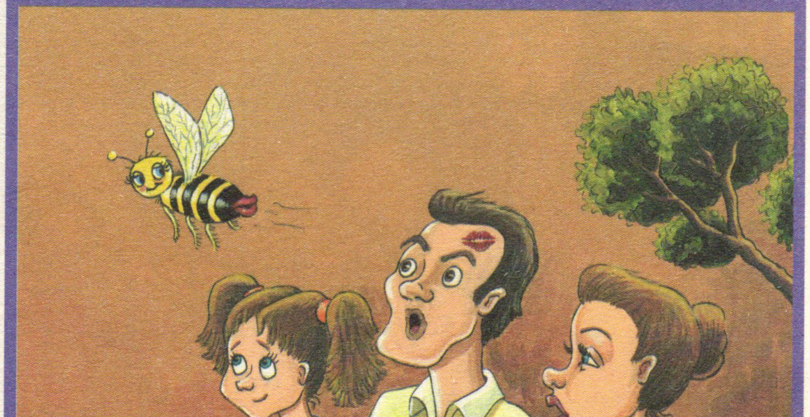

YAZAN : MUSTAFA YILDIZ
ÇIZGI VE RENK : H.E
TAŞ DEVRİ
ŞU SAYISAL LOTOYU BİR TUTTURAYIM, SİZE SON MODEL CEP TELEFONU VE BİLGİSAYAR ALACAĞIM.
YİNE DEVİRLERİ KARIŞTIRDIN BEY! AÇLIKTAN OLSA GEREKSAÇMALAMAYA BAŞLADIN
GİT BİRAZ AVLAN AKŞAMA YEMEK YAPACAĞIM. ŞUNU DA BİLESİN DİNOZOR AVLAYIP GETİRSEN, ANCAK DOYARIZ!...
HANIM GÖRECEKSİN BİR GÜN GELECEK SÜPERMARKETİN ET REYONUNDAN DİLEDİĞİNI ALIP GELECEĞİM!
BABA BİZE DE ÇİKOLATA, GAZOZ, DONDURMA ALIRDIN DEĞİL Mİ?..
TÖVBE...TÖVBE... ÇOCUKLARDA BABALARINA BENZEDİ AYOL!
AH BİDE SİNEMA İCAT OLSAYDI. GÖRECEKTİNİZ O ZAMAN EĞLENCEYİ...
SENDEN DE İYİ ARTİST OLURDU HANİ.
GEÇ DALGANI SEN. SÖYLEDİKLERİMİN HEPSİ BİR GÜN GERÇEK OLACAK!

VAY BE 18. YÜZ YILDAN GELEN BİR GÜVERCİN BU. BAKSANA VEZİRİNMESA-JINI TAŞIYOR. ŞİMDİ EVDE ANLATSAM YİNE "KAFAYI YEMİŞ" DİYE-CEKLER.
O DA NE DUR İNDİREYİM ŞUNU
İŞTE İNSANSIZ HAVA ARACI BU OLSA GEREK. TEKNOLOJİ NE ÇABUK İLERLEMİŞ. YIL 2010 FALAN OLSA GEREK. GEL DE ŞİMDİ EVDE ANLAT BUNLARI...
BU DA NE BİR UZAY ARACINA BENZİYOR?!..
AL İŞTE GERÇEK BİR UZAY ARACI. YIL 2050'YE DAYANDI SANIRIM. ŞİMDİ EVE KOŞUP BUNLARI GÖSTERMEM GERE-KİR!..
KÖR OLASICA HERİF. ŞU GETİR-DİKLERİNE BAK. BİZ BURADA AÇLIKTAN ÖLELİM. SEN SAÇMALAMAYA DEVAM ET!
SON

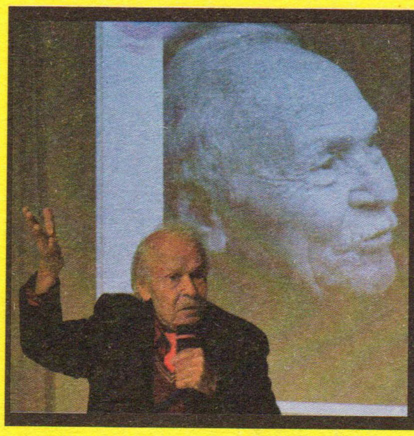

Muzaffer Ağabeyin Ardından...

Türk mizahı bir değerini daha yitirdi. Muzaffer İzgü Ağabeyi sonsuzluğa uğurladık. Adana doğumlu olan İzgü, uzunca yıllar İzmir'de yaşamıştı. Hepimizin Muzaffer ağabeyiydi o. Öyküleri daha önce çıkardığımız dergilerde yer almıştı. Birçok etkinlikte birlikte olmanın onur ve gururunu her zaman yaşayacağız. Muzaffer Ağabeyin "Radyo" isimli öyküsünü sizlerle paylaşıyoruz. 1969 yılında Akbaba Dergisinde yayınlanan öykünün başlığını Semih Balcıoğlu üstat yapmış. Her ikisini de rahmet ve şükranla anıyoruz.

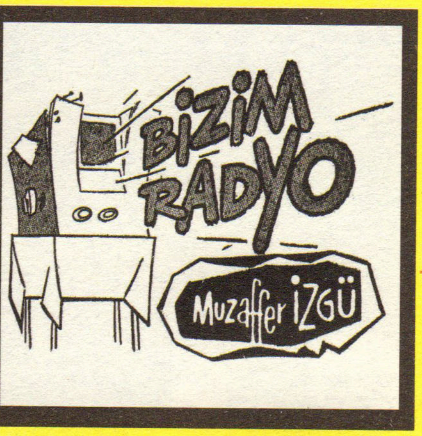

Bizim radyo önceleri iyiydi...Zaten evin tek kıymetli, tek lüks eşyası... Hangi eve taşındıysak, evelallah eşyaları taşıyan at arabasının önünde, ya benim kucağımda, ya karımın kucağında bohçalara sarılmış olarak bin bir saltanatla o gitmiştir... Oğlanlar kızlar delikanlı çağa geldiler, yine de ev sahibi sepetlenmelerinde bir kerecik olsun bu kıymetli eşyayı taşımak muradına erememişlerdir...
-Aman hanım, bunlar daha cahildirler, önlerine bakmazlar, sonra Allah korusun!..
- Aman efendi, daha bunlar kiim, bir yerden bir yere radyo taşımak kim, olur ki ellerinden düşürürler, Allah korusun!
Memurluğumun ilk yıllarında almıştım onu. Daha eşim bana bir yük, çocuklar düdük değilken... Ve alıp alacağımız eşya da zaten o radyo oldu. Eller çamaşır makinesi aldı, biz tahta leğenden çinko leğene terfi ettik. El elektrik süpürgesi aldı, biz çok şükür çalı süpürgesinden ot süpürgesine terfi ettik...Gerçi karım, kızlarım, ne tozlar, ne deterjanlar aldılar ama, ben onlara her defasında da:
-Yavrularım, bir kez bende şans olsaydı memur olmazdım, sizde şans olsaydı memur çocuğu, memur karısı olmazdınız, dedim ama kim dinler beni. Rüyalarında çok çamaşır makinelerinde çamaşırlar yıkadılar, çok buzdolaplarında hoşaflar soğuttular...
Neyse, biz gelelim yine radyomuza. Bu emektar radyo son zamanlarda hiç ortada fol yok yumurta yokken il radyoları gibi durup, durup konuşmaya başladı. Gerçi radyomuzun başka kusurları da yok değildi hani... Bazen öyle gürültüler çıkarırdı ki içinden, çok kez mahalleli bizim evde bütangaz ocağı falan patladı sanırdı... Bazı geceler dediklerine göre bizim radyonun ıslığı üç sokak öteden duyulurmuş. Hele biraz fazla çalıp da, arada bir kendisine istirahat çekmezsek, bir inlemeye başlar, bir inlemeye başlar ki, dersiniz zavallı böbrek spazmından kıvır, kıvır kıvranıyor...
Çok kez bizi apar topar bahçeye koşturtmuştur:
-Aman hanım koş, çamaşırlar ıslanacak, gök gürlüyor!
Yine ortada hiçbir sebep yokken, içinde dersiniz belki otuz tane at birden koşuyordur... Bazen düğmesini kapatırsınız, bir inattır başlar radyoda, daha siz yerinize oturmadan konuşmaya başlar. Koşar tekrar kapatırsınız, bu kez inadınıza bir daha kendi kendine açılır. Dayanamaz fişini çekersiniz, o halde bile birkaç saniye size kızgın, kızgın söylenmekten geri durmaz...
Ses ayarı da bir alemdir... Şöyle azıcık açarsınız sesini, başınızı dinleyecek, tatlı bir müziğin eşliğinde gazetenizi okuyacaksınız, ama kafir hiç kimseye hissettirmeden sesini öyle yavaş, yavaş yükseltir ki, hiç farkına varmazsınız. Biraz sonra kimse kimsenin dediğini anlamayınca hemen ilk iş akla radyomuz gelir:
-Koşun kısın şunun sesini yahu!
Bizim radyo yazın hangi odadaysa, cesaret ister o odaya girmeye...Meret radyo değil, fırındır sanki. Daha yakınına varınca sıcaklık şöyle bir yüzünüzü yalar geçer. Şaşkınlıkla üzerine koyduğumuz ne mendilleri, ne çorapları yakmışızdır. Benim o güzelim fötrün yanındaki delik bile bu muzip radyonun hatırasıdır... Ama kışın, toplanırız radyonun başına. Kış sabahları hiç kimse bizim radyo yarım saat çalmadan yatağından dışarı çıkmaz Onun için hanım sabahleyin kalkar kalkmaz ilk iş radyoyu açar, ondan sonra mutfağa kahvaltı hazırlamaya gider.
Ama bizim radyo zamanlarda durmaya başlayınca evcek suratımız asıldı... Tiyatromuz yok, sinemamız yok, gece kulübümüz yok ve de radyoyu tamir ettirecek paramız yok... Radyo için bir ay elli lira açık versek, evelallah ondan sonra elli ay belimizi doğrultamayız.
Radyo ilk sustuğu gün ailecek başına toplandık, nerdeyse hem türkü yakıp, hem de hüngür, hüngür ağlayacağız: "Sen bizim neşemizdin, sobamızdın, anamızdın, babamızdın" diyerekten...
Bugüne dek her türlü namussuzluğu yapmıştı ama, susmak namussuzluğu yapmamıştı. Biz radyonun başında kara, kara düşünürken, nasıl oldu bilinmez, hikmet- i Hüda, tam o anda raftaki elbise fırçası tık diye düşmez mi radyonun üstüne, o ne iştah, o ne bağırma, o ne çağırma!.. O sevinçle çocukların söylediklerine göre ben bile kalkıp göbek atmışım... Ama biraz sonra gene tıs diye susunca, suratlarımız bir karış asılıverdi. Büyük oğlan:
"Baba, çekeyim mi bir yumruk?" dedi.
"Ulan radyoya ha! Kaç yıllık emektara ha!"
"Ama baba, demin fırça düşünce çalışmadı mı?"
"Olmaz!"
Karım:
"Vursun bir kere ayol, dedi. Bakalım ne yapacak?"

"Yahu hanım?"
"Vur oğlum, vur!"
"Durun bari ben arkamı döneyim de öyle vurun, göz göre, göre dayanamam!"
Oğlan yumruğu indirir indirmez, ulan aman başladı gene bizim radyo çalmaya... Sevinmiştim ki ne sevinme...
"Kalk hanım kalk, bu kez karşılıklı bir kasap havası oynayalım!"
Artık o günden sonra alıştık... Her radyonun önünden geçen çekiyor bir yumruk... Öyle şartlanmışız ki artık, radyo çalsa da çekiyoruz yumruğu, çalmasa da çekiyoruz yumruğu...
"Yavrum oğlum, senin yumruğun kuvvetli bizimkinin iki mislidir, haydi yavrucum çekiver şuna bir yumruk!"
Oğlan yarada sığınıp ver ediyor yumruğu... Ama aradan bir zaman geçince, ayni dayağa alışan sabıkalılar gibi yumruk da bizim radyoya az gelmeye başladı. Bir akşam oğlum:
"Vallahi baba, vura, vura nah ellerim kabardı, artık bu böyle olmayacak, istersen şuna bir tekme çekeyim ne dersin?" diye sorunca, ben yine itirazı bastım:
"Aman oğlum emektar!"
"Ama baba, buna da can derler be, tam elli dört yumruk vur da bir şeker sandığının üzerine göreyim seni?"
Karım:
"Ayol hafifçecik bir tekmeden ne çıkar, vuruversin bir kez" dedi.
Ben yine arkamı döndüm. Oğlanın tekme sesiyle beraber, bizim radyo bir ötmeye başladı ki, demeyin gitsin... O günden sonra başladık radyoyu tekmelemeye. Oğlan, masanın üzerinden radyoya tekme sallayacağım diye bir defasında arka üstü yere yuvarlanınca, artık radyoyu odanın orta yerine koymak zorunda kaldık. Artık ondan sonra her geçen yapıştırıyordu bir tekme...
Sabahları şöyle yorganın ucundan ayağımı bir çıkarıp, çekmiyor muyum tekmeyi, hanım sıçrayıveriyor:
"Ne oldu efendi?"
"Korkma yahu, radyoyu açıyorum!"
Fakat son zamanlarda radyonun başında mutlaka birisinin nöbet tutması gerekti. Her iki dakikada bir tekme yemeden çalışmaz oldu... Bunun üzerine bir gece ailecek, çok büyük ilmi feza hesapları yaparak, bütçemizden onbeş liralık bir radyo tamir ödeneği ayırdık... Devrisi günü kocaman radyoyu yüklenip tıslaya, tıslaya radyocunun yolunu tuttum.
Radyocu, önce onu öyle camsız, orası burası yer, yer tekmelerle çökmüş görünce, kırılacak bir kütük sanarak:
"Hızar bitişikte beybaba" dedi.
"Evlat bu kütük değil radyo!" dedim.
"Aman beybaba o nasıl radyo?"
"Bu böyle radyo evlat."
Yahu bunun içine atom mu düşmüş?"
"A oğul, onun yediği tekmeyi sen yesen!.."
Adam içini açınca, daha bir tuhaf oldu. Ve bu arada iki ufak fındık faresi ok gibi fırladı çıktı radyonun içinden.
Radyocu:
"Aman beybaba, içinde kuluçkaya yatmış tavuk falan olmasın? Dedi.
Bir hesap, bir kitap, 200 lira istemez mi tamirci?
"Aman oğlum, dedim, sen bunu yine eskisi gibi tekme ayarına getir ve bırak, biz idare ederiz!.."
Şimdi idare ediyoruz... Meret o kadar sağlammış ki, evellah bir haftadır üzerinde hora tepmeye başladık...

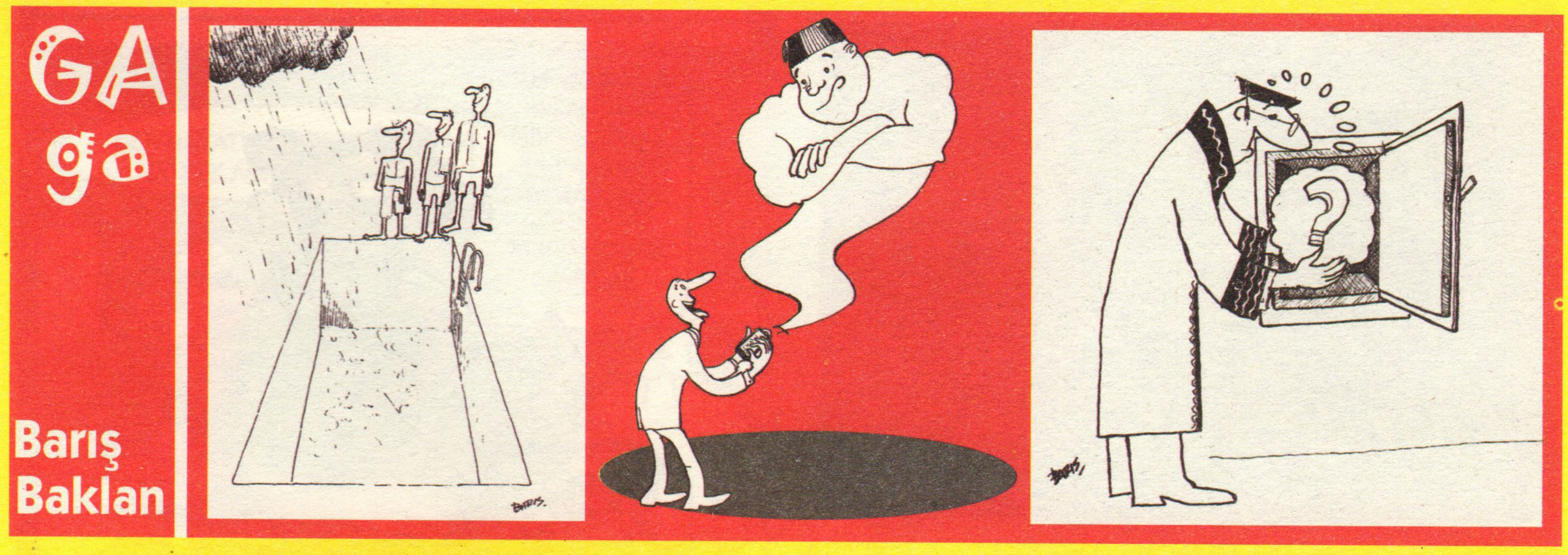

FOTO-KATÜR

tanerbey abi

BEATLES YÜRÜYOR

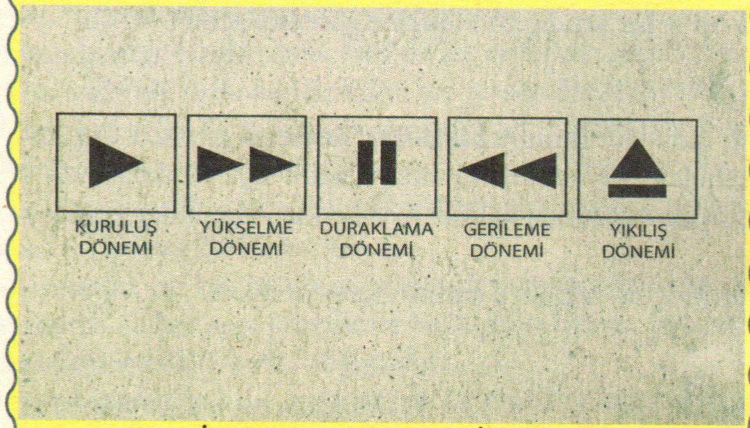

İKONLARLA TARİH

BRUCE LEE 'ÇOCUĞUMU KESERİM'

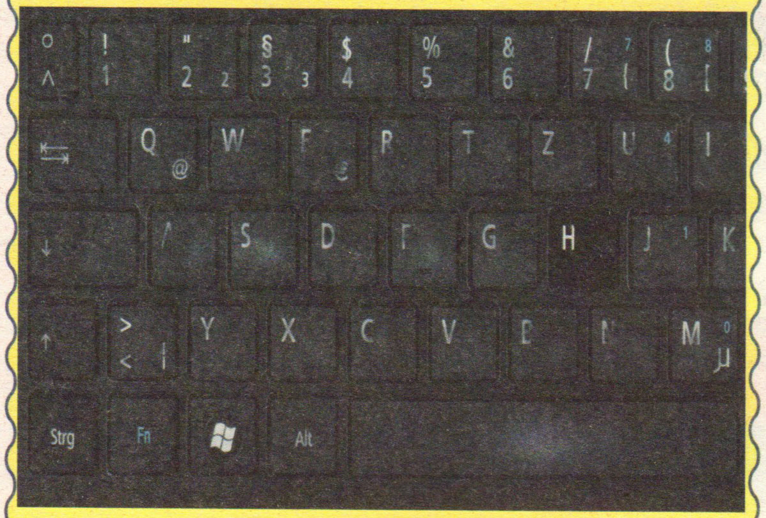

TRAKYALININ KLAVYESİ

monolog

mehmet tevlim

GELECEKTEKI EĞİTİM SİSTEMİMİZ...

HÜSEYİN GANİ MERTTÜRK

ŞEVKİ&SITKI
Üstay Herdem & Mustafa Yıldız
YAZIN NEYİNİ SEVERSİN?
AŞKINI SEVERİM.
BAHARIN?
KOKUSUNU...
SONBAHARIN?..
SARISINI...
YA KIŞIN?
KARINI SEVERİM.
SÜPER CEVAPLAR.
SANKİ HAVADA AŞK KOKUSU MU VAR? SARIŞIN Bİ KARI BULSAM...
DÖRT MEVSİMİ AYNI ANDA YAŞIYOSUN VALLA.

HÜSEYİN HALDUN CİVLEZ
BANA ŞURADAN SON MODEL AKILLI TELEFON VERSENE!..
STAR İLETİŞİM
BAK KIZIM BİZİM BİNANIN MÜTAHİDİ BU İŞTE...
BEN HAYATIMDA BUNUN KADAR DÖNEK ADAM GÖRMEDİM!
A B C D E
F G H J K
L M N O I
İ Ü V Y Z Ö
Ğ Ş Ş N
F K L O
S I X W Ü
KÖRMÜSÜN DİYE BAĞIRIP DURMA DOKTOR BEY! BİRAZ HALDEN ANLASAN NO'LUR SANKİ!..
?

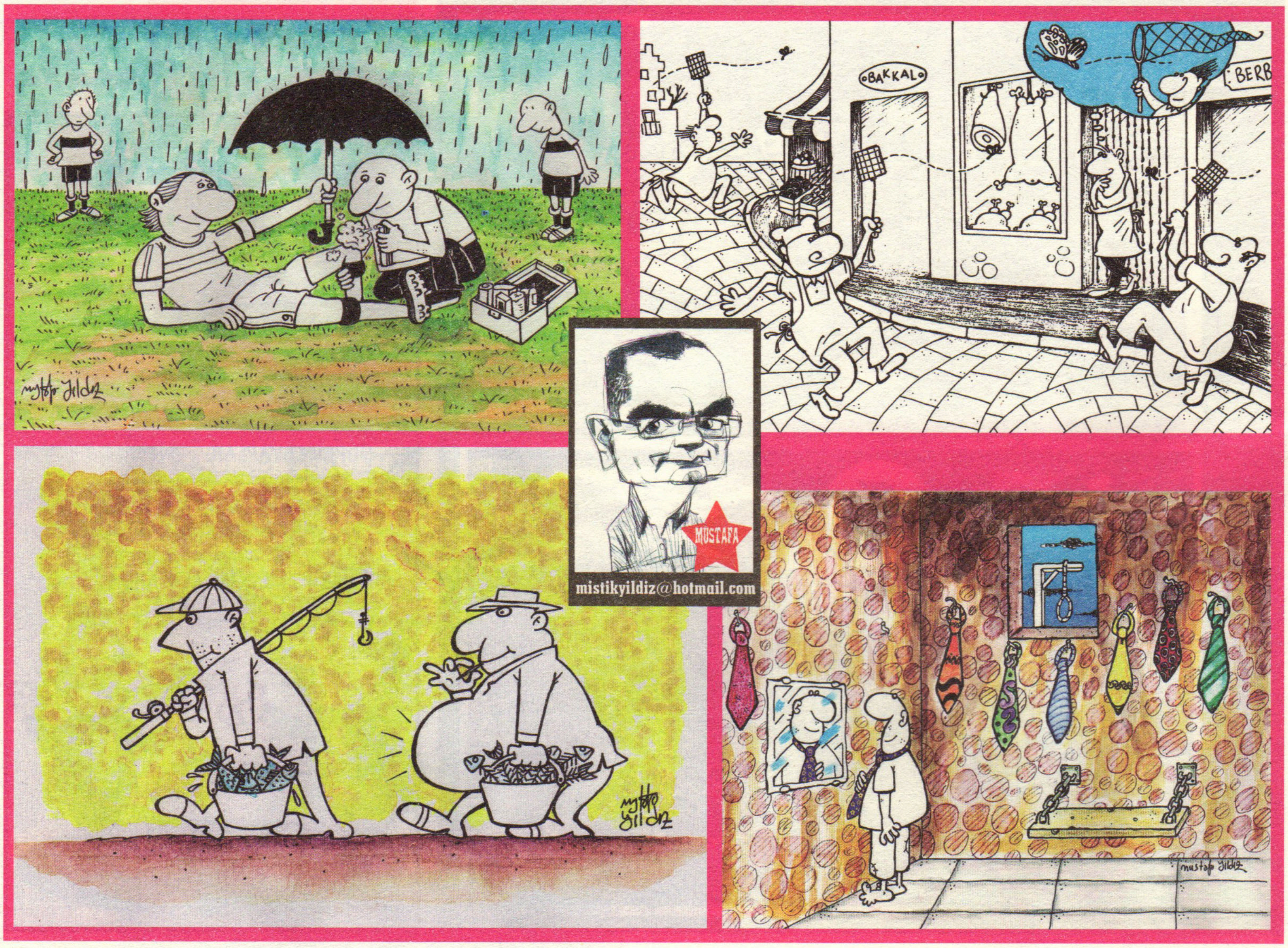
BAKKAL
BERB
MUSTAFA
mistikyildiz@hotmail.com

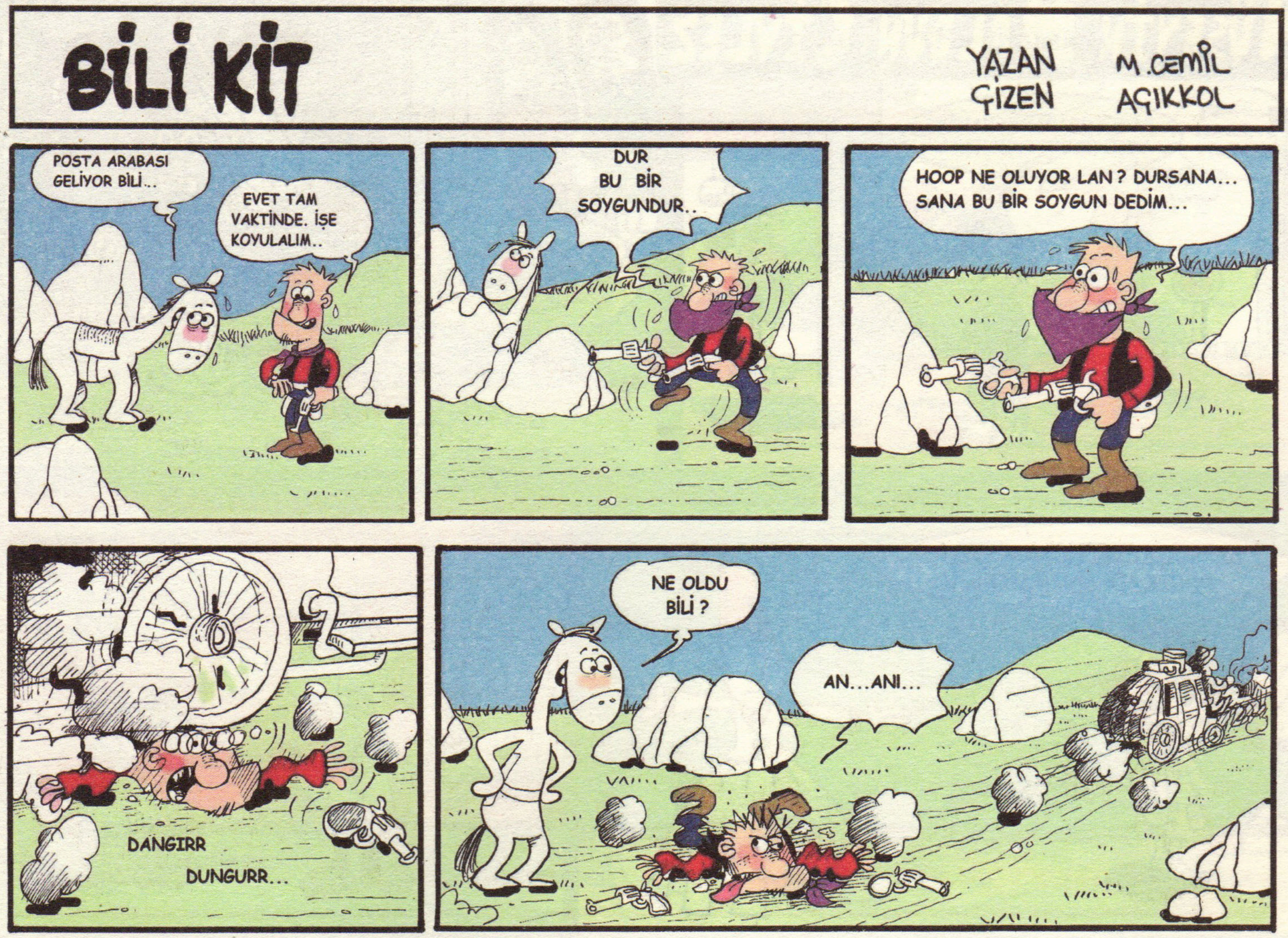
BİLİ KİT
YAZAN ÇİZEN
M.CEMİL AÇIKKOL
POSTA ARABASI GELİYOR BİLİ..
EVET TAM VAKTİNDE. İŞE KOYULALIM..
DUR BU BİR SOYGUNDUR..
HOOP NE OLUYOR LAN? DURSANA... SANA BU BİR SOYGUN DEDİM...
DANGIRR DUNGURR...
NE OLDU BİLİ?
AN...ANI...

İSMAİL ÇELEBİ

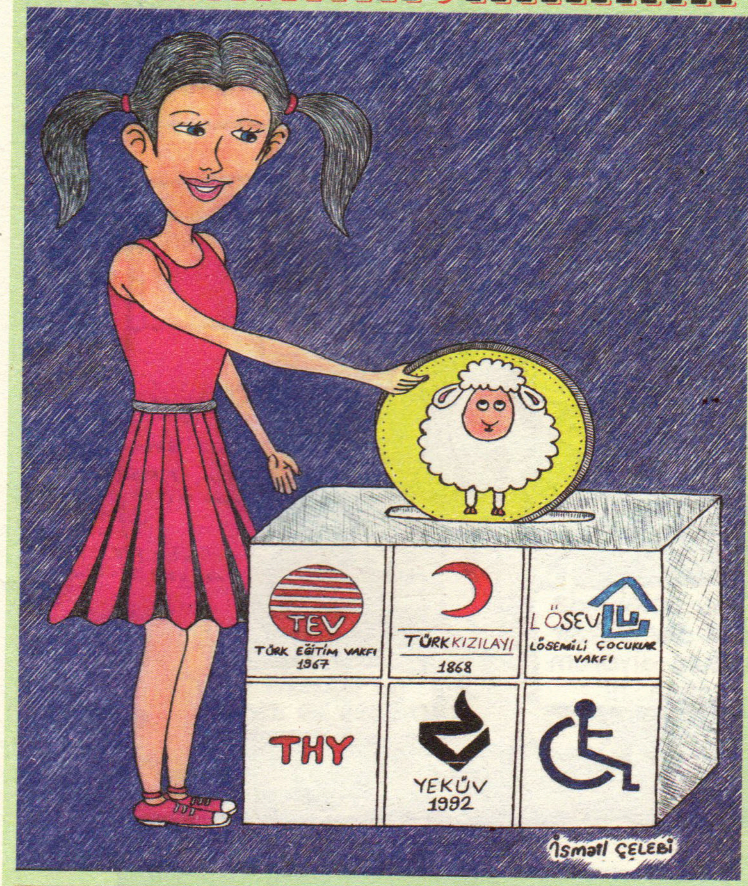

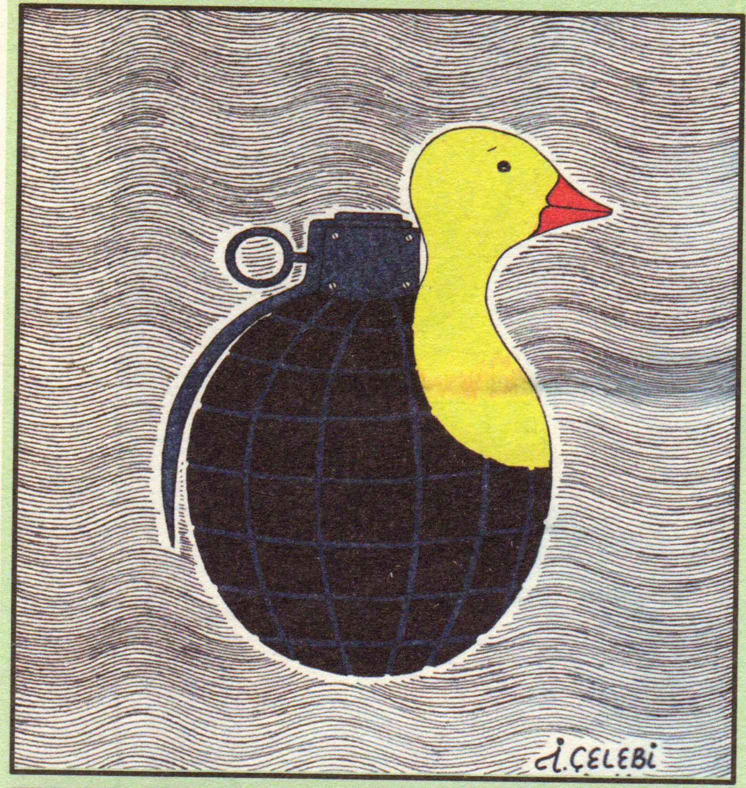

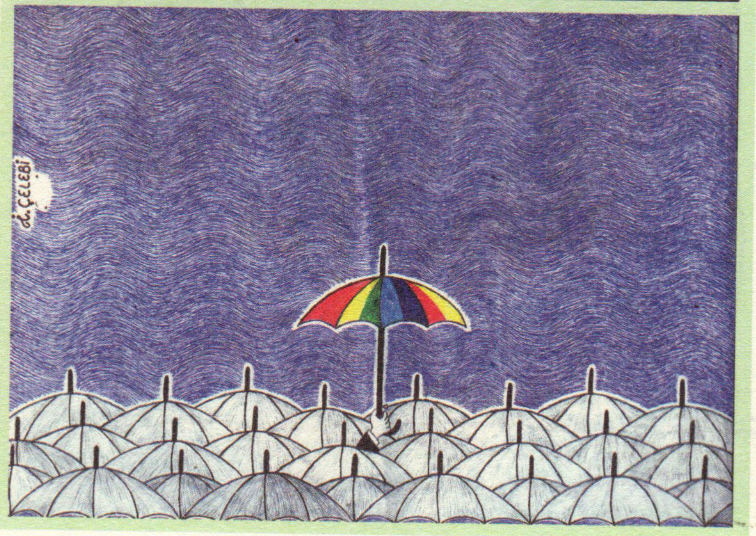

Murat Asın

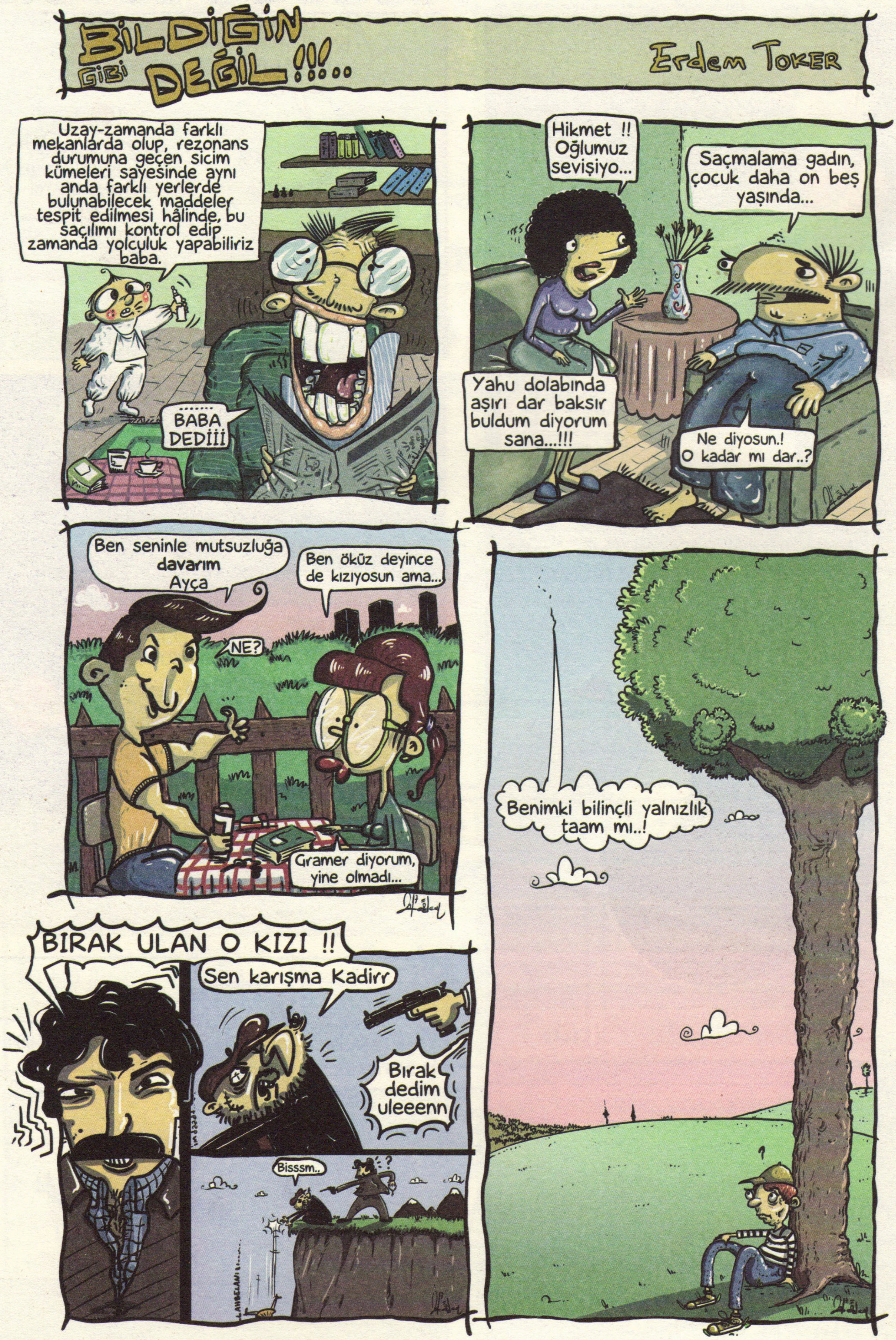

BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL!!!..
Erdem Toker
Uzay-zamanda farklı mekanlarda olup, rezonans durumuna geçen sicim kümeleri sayesinde aynı anda farklı yerlerde bulunabilecek maddeler tespit edilmesi hâlinde, bu saçılımı kontrol edip zamanda yolculuk yapabiliriz baba.
...... BABA DEDİİİ
Hikmet !! Oğlumuz sevişiyo...
Saçmalama gadın, çocuk daha on beş yaşında...
Yahu dolabında aşırı dar baksır buldum diyorum sana...!!!
Ne diyosun.! O kadar mı dar..?
Ben seninle mutsuzluğa davarım Ayça
Ben öküz deyince de kızıyosun ama...
NE?
Gramer diyorum, yine olmadı...
Benimki bilinçli yalnızlık taam mı..!
BIRAK ULAN O KIZI !!
Sen karışma Kadirr
Bırak dedim uleeenn
Bisssm..

#objeart

ertoker@gmail.com

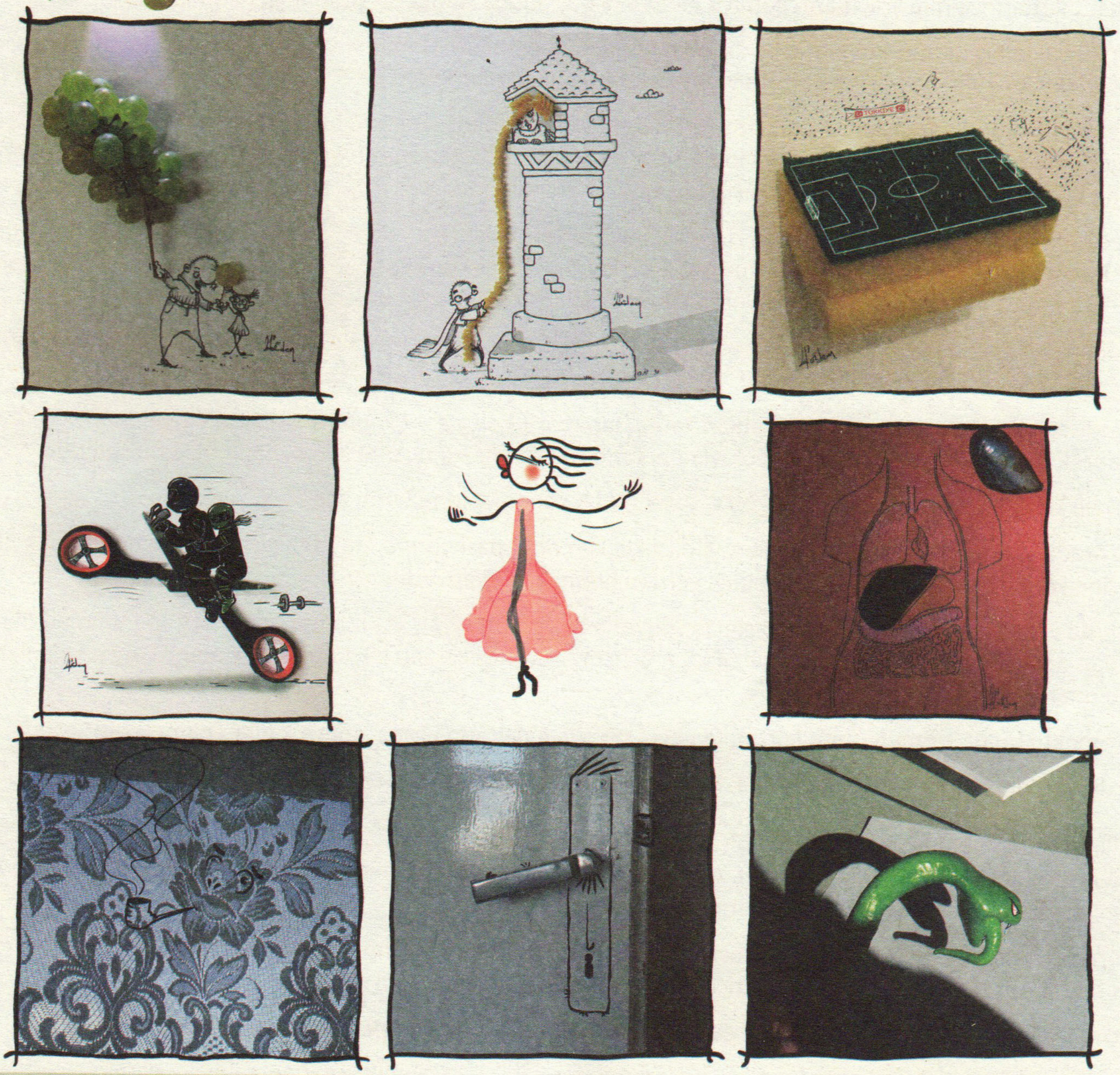

kadın

Adı bir adamın adını andıran arabayı
kullanıyordu bekâr kadın.

Özgür bir kadın.
Seçenekleri olan bir kadın,
kırmızı arabayı tercih eden bir kadın.

Telefonunda kendisini pek de andırmayan
fotoğraflar birikmiş bir kadın.

Karadelikler hakkında fikri olmayan
ama elbette herhangi başka bir konuda
fikirleri olabilecek bir kadın.

Adı bir adamın adını andıran başka bir araba
solladı kadının arabasını.

Adı halk dilinde başka türlü anılmaya alışılmış
eski bir arabayı sollayıp
gözden kayboldu kadın.

Kendisini iyi hisseden ve bunu gizlemeyen,
bakımlı ve fırsatını bulmuşken
tüm kadınlar adına yüksek sesli müzik eşliğinde
yılların ezilmişliğini üzerinden yirmi iki dakikada
atmaya çabalayan bekâr kadın.

adam

Adı bir adamın adı olan sokakta
yürüyordu bir adam.

Cüzdanında kendisine pek de benzemeyen
fotoğraflar birikmiş bir adam

Matematik bilmeyen
ama elbette başka herhangi bir şeyleri
bilebilecek bir adam.

Adı bir kadının adı olan sokağa
boydan boya baktı adam.
Araba gelmiyordu,
karşıya geçti adam.

Adı halk dilinde başka türlü anılmaya alışılmış
başka bir sokakta
gözden kayboldu adam.

Herhangi bir hissi üzerinde taşımayan,
bakımsız ve olabildiğince kahverengi,
diğer adamlardan
ayırt edilemeyecek kadar orta boylu,
yılların ezilmişliğini üzerinde taşımaya alışmış,
şemsiyesiz ve şapkasız dul adam.

BATMAN GARE!

Bir yaz sabahı Kuşadası'nda, sahibi olduğu Batmanlı işadamının gemisinde, tur düzenlemekle görevli Karadenizli kaptanımız Ramazan Bey' in sıradan bir iş günüdür.

Fakat biletlerin satılıp yolcuların gemiye alınmaya başlandığı sırada bu sıradanlık yerini aksiliğe çevirir.

Çünkü yakınları tarafından fantastik kız diye hitap edilen Şukufe Hanımın ve onun pısırık kocasının biletleri, o an sahibinin elinden kurtulmayı başaran bir maymun tarafından kaçırılır.

Kaçan maymunun arkasından çaresizce tehditler savuran Şukufe Hanım, bu olaydan etkilenerek binmiş oldukları geminin fazla uzaklaşamayacağını iddia eder ve nişanlısının korkmasına sebep olur. Zaten onun bu fantastik kız lakabı da bu ve buna benzeyen öngörülerinden kaynaklanmaktadır.

Bu sırada " Batman Gemi Turumuza Hoş geldiniz Sevgili Misafirler " anonsunun ardından, başka bir çiftimiz olan Egeli Tamam Hanım'ın sarhoş kocası Durmuş Bey, kendini gerçekten Batman' da zannederek; " – Durdurun gemiyi inecez biz " Kuşadası'na gitcez biz yav! " diyerek elindeki içki şişesiyle beraber kaptanı aramaya koyulur.

Tamam Hanım; " –Yav ne Batman' ı! Biz Kuşadası'ndayız zaten. O geminin ismidir. Batman diyo. Yani batmazsın diyo. Gel gare! " diyerek kocasının peşinden gider.

Kendisi gibi dul olan oğluyla tura katılan Yeter Hanım ise (bitmez tükenmez istekleri yüzünden, yaşlılığa da bahane ederek) oğlunun parasını bahşiş yoluyla personelleri kendisine hizmet için kullanmakla meşguldür.

Zavallı kaptanımız da gemin içinde bir o yana bir bu yana personellerini arar.

Bu arada kaptanı arayan Durmuş Bey, yanlışlıkla kamara odası yerine mutfağa girince, çayı demlemek niyetiyle ona su yerine kendi içkisinden koyar. Ve kaldığı yerden aramaya devam eder.

Amma velâkin Durmuş beyin kendisini aradığında haberi olmayan kaptan Ramazan bey, geminin aniden durmasından dolayı derhal makine dairesine gider. Çalıştıramayınca zaman kaybetmemek adına çareyi yakınlarda seyir halinde bulunan Öz Titanik' ten Yardım istemekte bulur. Hemen onlarla irtibata geçip gemiyi halatlarla birinci adaya kadar çekmelerini sağlar.

Ardından personeller bulunduğunda, herkesin elinde çay bardakları fakat sarhoş oldukları görülür.

Şukufe Hanım'ın durumu ile yediği bir şey dokunmuş olacak ki; alerjiden şişmiş dudakları elinde içkili çay bardağıyla etrafındakiler gülücüklere dağıtır. Aynı zamanda Şukufe Hanım; " –Macellan (Dünya yuvarlaktır) demiş. Ama sallanıyor da " diyerek yolcuları ikna etmeye çalışır.

Duruma müdahale eden kaptan sayesinde, bir kahve molasının ardından, motorun tamir edilip gemideki yolcuların tekrar sağ salim toparlanması neticesinde, ikinci odaya doğru yola çıkılır.

Fakat bu sefer de yakıt deposundan gelen garip sesler yüzünden gemi tekrar yavaşlamaya başlar.

Bu durumu ilk fark eden biri olan Şukufe Hanım (her nasılsa) en yakın odadan gelen ve geminin çevresini saran kargalarla, hissettiği olumsuz alametlerini birleştirerek, etrafındaki insanları paniğe sevk eder.

Hâlbuki kargaların ölü sandıkları (aslında uyumakta olan) Yeter Hanımla ilgilendikleri, sonrasında kendisinin atmış olduğu çığlıklardan anlaşılır.

Gemide can pazarı misali bir insanı daha hayata kazandırmanın sevincinden sonra tekrar, yakınlarda seyir halinde bulunmakta olan Öz Titanik gemisinden yardım istenir ve onlardan bir varil dolusu yakıt kullanmak üzere alınır. Ardından herkese kaptanın zor zamanlar için okumuş olduğu ve sakladığı maskeler dağıtılır.

Geri dönüş yolunda herkes güle oynaya eğlenirken, bizim sarhoş koca Durmuş Bey gene yerinde duramaz ve güverteye fırlayıverir.

En nihayetinde geminin burnunun ucunda asılı duran cankurtaran simidine bağlı şişme adama gözü ilişiverir.

"-Dayan hemşerim! Kurtaracam seni!..." diye bağırıp gemiden atlamaya kalkar. Bu sefer onu karısı da tutamaz ve kendini denize bırakır.

İpe bağlı cankurtaran simidi atıp çekmeyi deneseler bile o, şişme adamın yanına gitmekte kararlı olur.

Gemideki bayan yolcular ise; "-Bırak hayalini yaşasın kocan. Nasıl olsa Batman Gare!...! " diyerek Tamam Hanım'ı teselli ederler.

Sevda Alkan

BİR SAYFALIK ÖYKÜLER

Önder Önerbay

SAİD COŞAR

DÜŞÜMDEKİ ÇİZGİLER

*Bayram Bağcı *Recep Özcan *Murteza Albayrak *Mehmet Saim Bilge *Lütfü Çakın *Hasan Gümüş

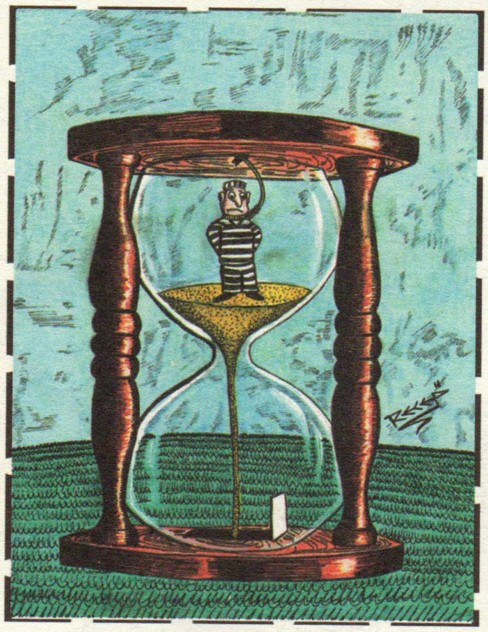

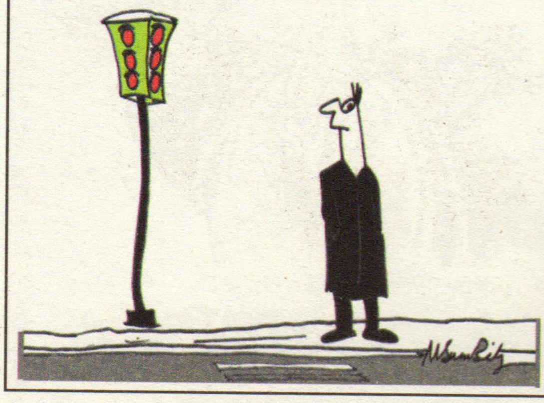

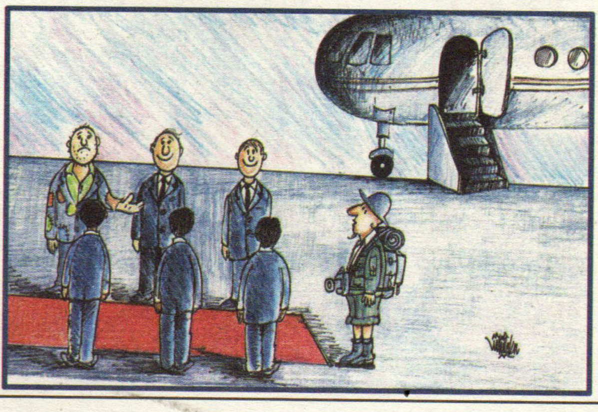

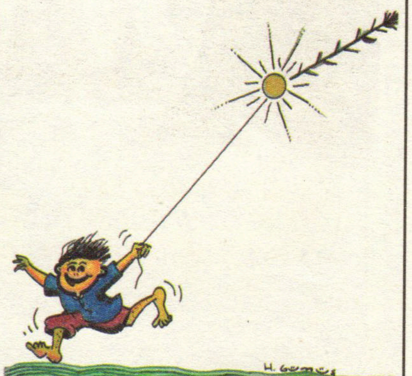

ÇİZGİLERDE YAŞAYAN USTALAR

-Türkiye'de ilk defa bir kadın, Bakan oldu-

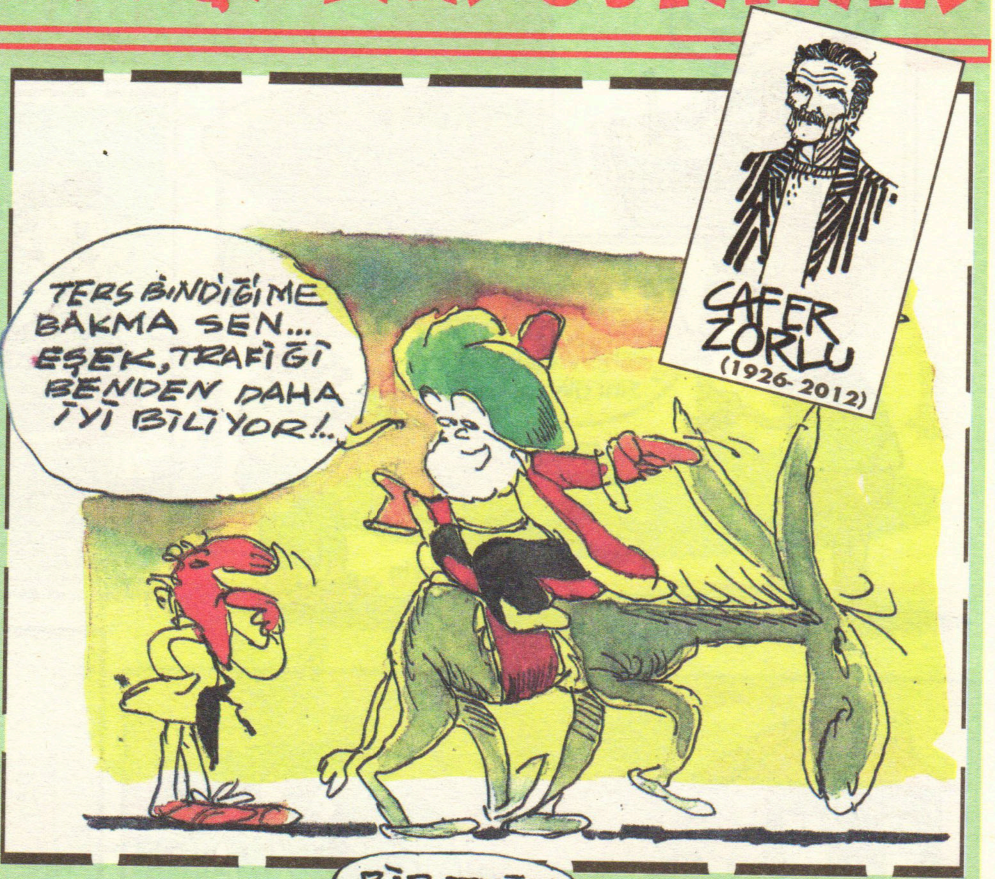

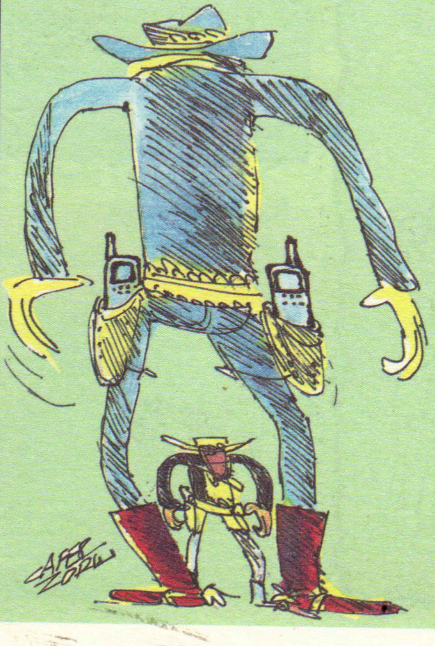

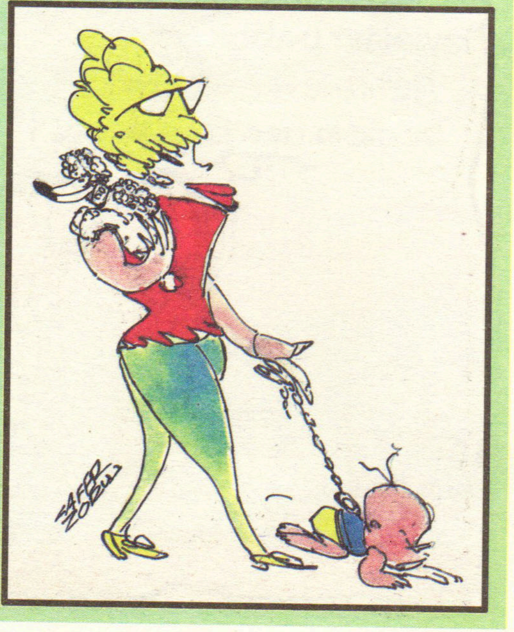

BAYRAKLI BELEDİYESİ

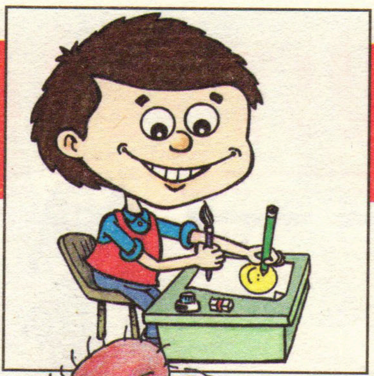

Mert Metin

Ada Karakaya

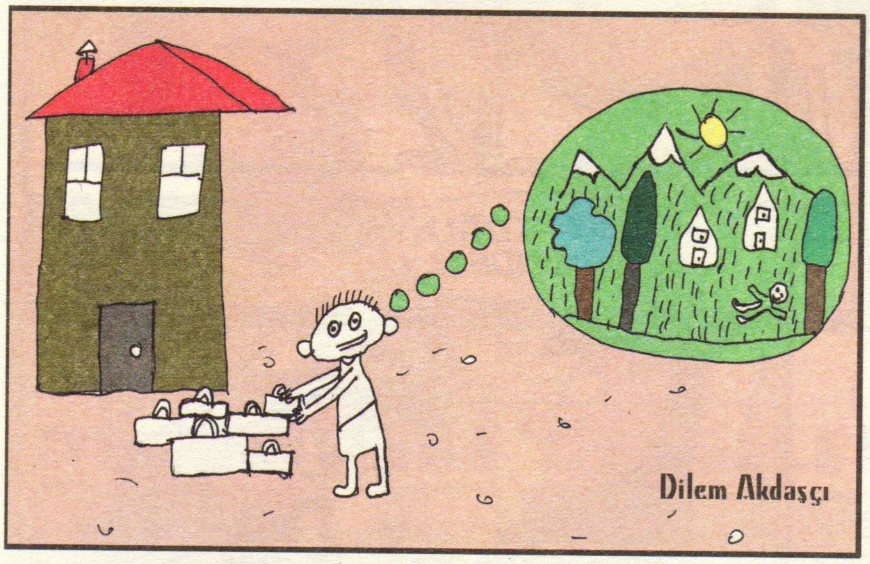

Dilem Akdaşçı

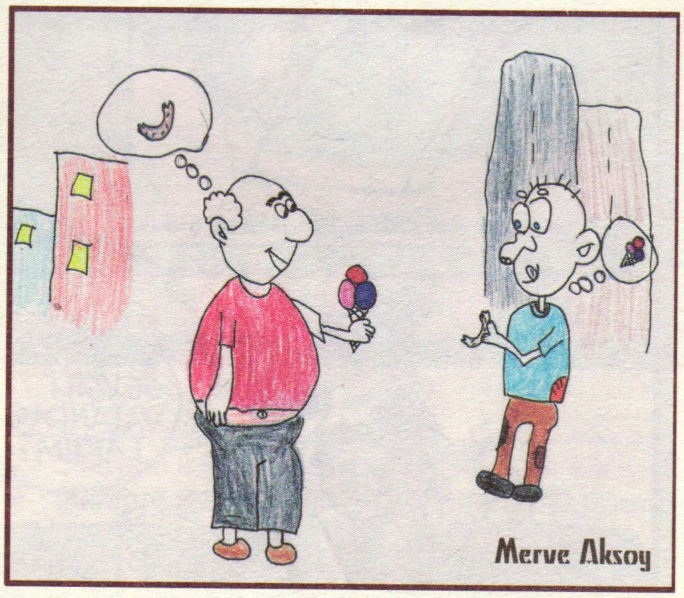

Merve Aksoy

Asya Karakaya

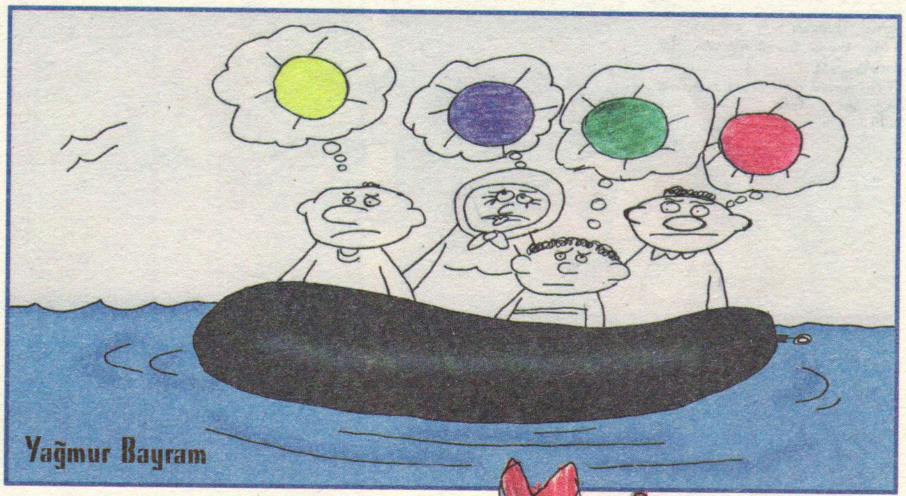

Yağmur Bayram

Burak Şengülen

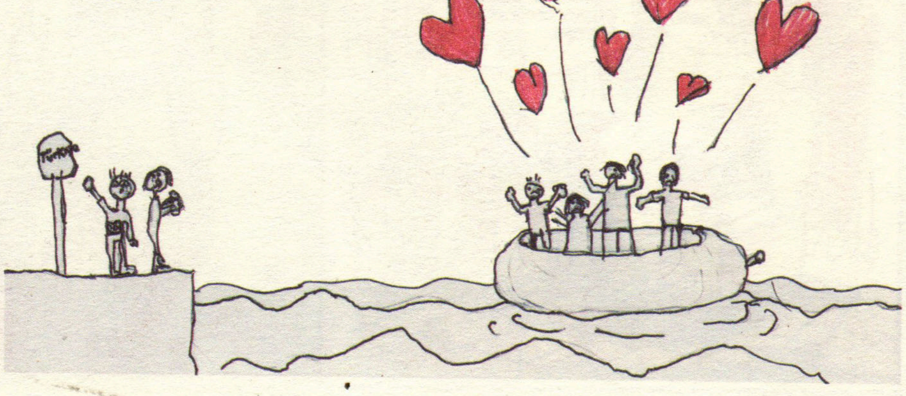

KARİKATÜR ATÖLYESİ

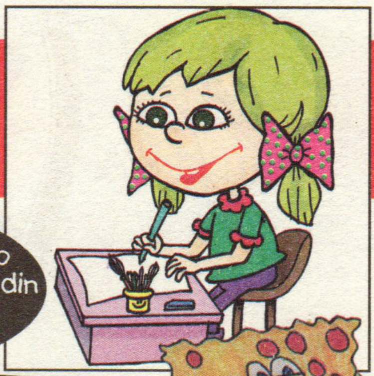

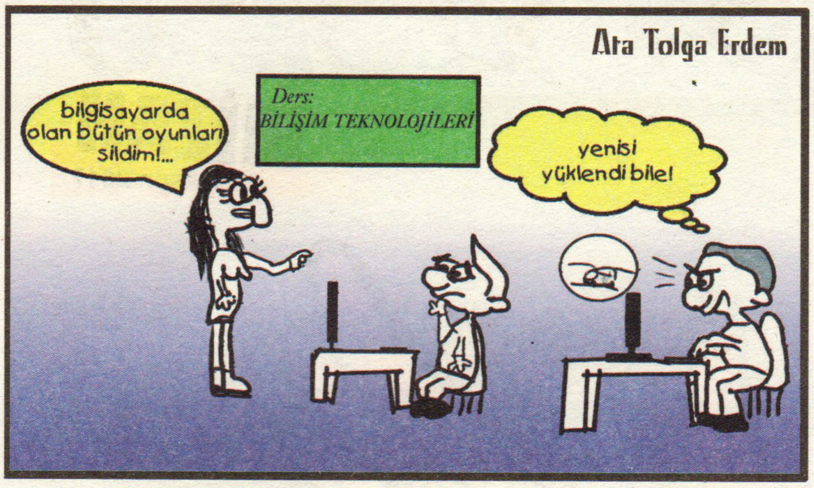

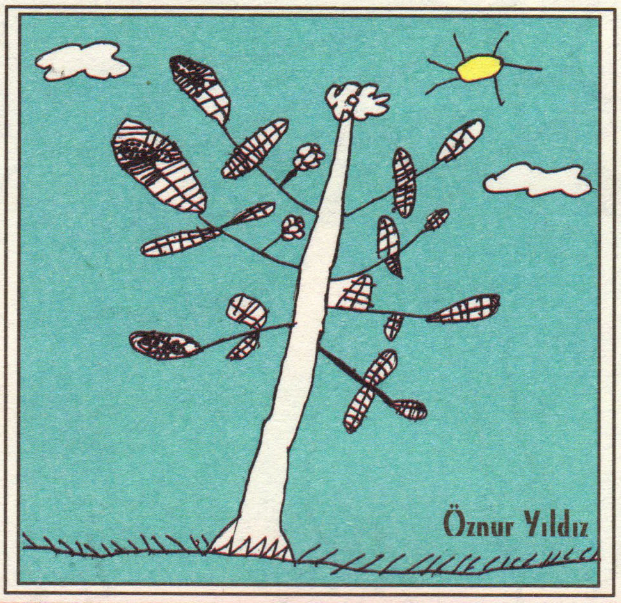

Bayraklı Mizah Dergisi Kasım 2017 **Yıl:** 2 **Sayı:** 7

Bayraklı Belediyesi adına Sahibi
Hasan KARABAĞ
Bayraklı Belediye Başkanı
Sorumlu Müdür
Selin ORHAN

Genel Koordinatör ve Mizah Yönetmeni:
Mustafa YILDIZ

Yönetim: 275/7 Sk. No:4
Manavkuyu Mah. Bayraklı
Tel: 0232 477 20 00
www.bayrakli.bel.tr

Bayraklı Belediyesi'nin ücretsiz yayınıdır.
Baskı Yeri: BAYBEL A.Ş. Prof. Dr. Ekrem Akurgal Sok. No: 29/A Bayraklı-İzmir

BAYRAKLI

MİZAH
Kasım/2017